

Ya Allah'a baş eğer, hiç kimseye eğmezsin;
Ya herkese baş eğer, **hiçbir şeye değmezsin...**

Cengiz NUMANOĞLU

Kulu kul eyleyen, bil ki; çul değil;
Rütbeleri, **Allah verir** kul değil...

Cengiz NUMANOĞLU

Büyük de olsa günah, bil ki tevbesi vardır;
Allah'tan umut kesen, en büyük günahkârdır...

Cengiz NUMANOĞLU

Ey insan! Yalnızlıktan şikâyet etme sakın;
Öyle bir **Dost'un** var ki; şah damarından yakın...

Cengiz NUMANOĞLU

Var gününde, dostlar gider hoşuna;
Dar gününde, dost ararsın boşuna...

Cengiz NUMANOĞLU

CENGİZ NUMANOĞLU:

1941 yılında Antalya'nın Serik ilçesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Akseki, liseyi Bursa Işıklar Askeri Lisesi'nde tamamladı. 1962 yılında Kara Harp Okulu'nu bitirerek ordu saflarına katıldı. 1982 yılında, kendi isteğiyle Kıdemli Binbaşı rütbesinden emekliye ayrıldı. *Yazarın bütün şiirleri "ŞUUR" isimli kitapta (402 sayfa) toplanmıştır.*

facebook.com/CengizNumanogluSiirleri

www.cengiz-numanoglu.com

İletişim Tel.: 0533 650 15 83 - 0532 480 90 44

Cengiz Numanoğlu

**İçime Hiç Sinmiyor
Sana **Engelli** Demek...**

Bu hayat denizinde, boğma sakın ümidi,
Bu denizde **Kur'ân'dır**, insanın can simidi...

Cengiz NUMANOĞLU

İÇİME HİÇ SİNMIYOR SANA “ENGELLİ” DEMEK...

Ey ! Engeli azimle, engelleyen kardeşim,
Hayatını, irfanla dengeleyen kardeşim,
Sende varken bu yürek, bu cesaret, bu emek;
İçime hiç sinmiyor, sana “engelli” demek...

İnsanlar zaman zaman, gaflet ile doluyor;
Bu nedenle kalbini, incitenler oluyor.
İçimden geçiyorken, senden özür dilemek;
Çok zoruma gidiyor, sana “engelli” demek...

Engel; ne göz, ne kulak, ne bacak, ne de kolda;
Gönüllere engel yok, Allah'a giden yolda.
Senden ibret almalı, dünya edepten yana;
Senin vakur duruşun, mesajdır anlayana...

Mesajı almayanlar, derdin olmasın senin;
Bir dakika sonrası, belli değil kimsenin.
Bilirsin ya.. İnsanlar, düşündüğü kadardır;
Mühürlenmiş kalplere, anlatacak ne vardır?..

Milletler kuşanırken, bunca nefret ve kini,
Sende bulmalı beşer, insanlık târifini.
Ne kadar da yanılmış, sana “engelli” diyen;
Oysa..Özgür düşünmek, bana senin hediyen...

Ey ! Barış sevdalısı, Ey ! Sabır âbidesi;
Ey ! Sessiz çığlıkların, Arş'a yükselen sesi.
Kan damlıyor altından, dünya denen kafesin,
Ne olur..Duâlarla bezensin her nefesin...

Biliyorum..Melekler, sana yakın duruyor,
Bu dünya vebâlden, seni Allah koruyor.
Kimbilir..Ne yücedir, cennetlerdeki yerin;
Kâşâneler, saraylar ve zümrüt bahçelerin...

Orada berabersin, gönül verdiklerinle;
Ana, baba, eş, kardeş, bütün sevdiklerinle.
Ey ! Peygamber komşusu, sözde “engelli” insan;
Rütbeni anlatacak, ne kalem var, ne lisan...

**Kimsenin haddi değil, sana “engelli” demek;
Çünkü senin misyonun, engeli engellemek...**

Cengiz NUMANOĞLU